

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ κ ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2008

Υπό Αρχιμανδρίτου Νικηφόρου Α. Κυπριανού
Εφημερίου Ι.Ν. Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Γλυκῶν Νερῶν
Κυριακή 27 Ιανουαρίου, ΙΕ' Λουκᾶ, τοῦ Ζακχαίου (Λουκ. 19, 1-10)

«Ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν»

Τὸ συγκλονιστικὸ καὶ σωτήριο περιστατικὸ γιὰ τὸν Ζακχαῖο μᾶς ὑπενθυμίζει σήμερα τὸ ἱερὸ Εὐαγγέλιο, εὐσεβεῖς χριστιανοί. Ὁ Ζακχαῖος ἱκανοποιώντας τις μεταφυσικὲς του ἀναζητήσεις ἐπέδιωσε νὰ συναντήσῃ τὸν Χριστὸ καὶ Ἐκεῖνος τὸν ἐκάλεσε σὲ μιὰ προσωπικὴ συνάντηση. Ὁ Ζακχαῖος «ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν». Τί ὠραῖος, ὑψηλός, εὐγενικὸς καὶ ἀνώτερος πόθος! Πόθος μιᾶς ψυχῆς πού ἐζησε στὴν ἀδικία καὶ τὴν πλεονεξία. Ἦθελε νὰ δῆ τὸν Ἰησοῦν. Νὰ ἀντικρούσῃ τὸ Μεγάλον Διδάσκαλον τοῦ Ἰσραήλ. Νὰ θαυμάσῃ ὁ ἴδιος προσωπικὰ Ἐκεῖνον πού ἐδειχνε τόση ἀγάπη καὶ συγκατάβαση στοὺς ἁμαρτωλοὺς καὶ τοὺς τελῶνες. Ἦταν καὶ ὁ ἴδιος «Ἀρχιτελώνης», δηλαδὴ ἐπιστάτης τελωνειακοῦ σταθμοῦ, πλούσιος καὶ ἐπίσημος ὑπάλληλος τοῦ ρωμαϊκοῦ κράτους καὶ ὄχι ἕνας κατώτερος τελῶνης. «Ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν», καὶ γιὰ αὐτὸ χωρὶς ἀργοπορία βρέθηκε ἀνάμεσα στὸ πλῆθος. Ἦταν ὅμως τόσος πολὺς κόσμος πού σὰν πανύψηλο τεῖχος τοῦ ἐφραζε τὸν δρόμο. Ἄν δὲ λάβουμε ὑπ' ὄψιν μας ὅτι «τῆ ἡλικία μικρὸς ἦν», ἦταν δηλαδὴ κοντὸς στὸ ἀνάστημα, τότε ἡ δυσκολία γινόταν ἀκόμη πιὸ μεγάλη. Ὁ Ζακχαῖος ὅμως χωρὶς νὰ ἀπογοητευθῆ βρῆκε τρόπο ἔξυπνο καὶ πρωτότυπο. Ἀνέβηκε στὴ συκομουριὰ καὶ ἔστησε ἐκεῖ τὸ θεωρεῖο του. Ὅταν ἔτρεξε καὶ ἀνέβηκε στὸ δένδρον γεμάτος λαχτάρια νὰ δῆ τὸν Ἰησοῦ, ἔκανε μιὰ πράξη πολὺ γενναία, γιατί νίκησε πολλὰ ἐμπόδια. Νίκησε τὸ κοντὸ του ἀνάστημα, ξεπέρασε τις εἰρωνεῖες τοῦ πλῆθους, ἀγνόησε τὸ μεγάλο πολιτικὸ του ἀξίωμα καὶ τὴν ὑψηλὴ κοινωνικὴ του θέση. Γιατί τὸ μόνο πού προσδοκοῦσε ἦταν νὰ δῆ τὸν Ἰησοῦ, τὸν Μεσσία, τὸν Χριστό, γιὰ αὐτὸ καὶ παραγκῶνισε ὅλα τὰ ἄλλα καὶ δικαιώθηκε. Πῆρε γιὰ τὴν πίστη του μεγάλῃ ἀμοιβή, ὅταν ἄκουσε τὴν θεία φωνὴ τοῦ Διδασκάλου «Ζακχαῖε... σήμερον ἐν τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μείναι». Στὸ σπίτι σου πρέπει νὰ μείνω σήμερα. Ἡ δίψα γιὰ συνάντηση μὲ τὸν Θεὸ εἶναι σωτήρια. Αὐτὴ μετὰ ξεδιψαεῖ τὰ πάντα.

Ἡ συνάντησι τοῦ Χριστοῦ μὲ τὸν Ζακχαῖο δείχνει τὴν προϋπόθεσι μιᾶς προσωπικῆς συναντήσεως, πού εἶναι ἡ ὑπέρβασι τοῦ ἐγὼ μας, ὁ ἀφανισμὸς τῆς ψευδαισθήσεως τῆς ἀντάρκειας καὶ τῆς πληρότητας, ἡ ἀδιαφορία γιὰ τὸ τί θὰ πῆ ὁ κόσμος. Ὁ Κύριος κατέβηκε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ στὴν γῆ, γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν ἄνθρωπον προσωπικά, μὲ σκοπὸ τὴ σωτηρία του. Καὶ ὁ Ζακχαῖος ἀνέβηκε ἀπὸ τὴν γῆ στὸ δένδρον, γιὰ νὰ δῆ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ ἀκούσῃ τὸν θείον λόγον Του. «Ἐγὼ δὲ χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναί μοι τὴν δόξαν Σου» (Ψαλμ. 16, 15). Ἐγὼ Κύριε θὰ χορτασθῶ τότε, ὅταν ἀπαύστως θὰ βλέπω καὶ θὰ ἀπολαμβάνω τὴ δόξα τοῦ θείου προσώπου Σου. Αὐτὴ λοιπὸν ἡ ἀναζήτησι τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἡ συνάντησι μαζί Του, δημιουργεῖ ἕνα βαθύτατον συγκλονισμόν στὸν Ζακχαῖο, τόσο δυνατὸ ὥστε τὸν ὀδηγεῖ στὴν μετάνοια καὶ αὐτὴ στὴ σωτηρία. Σὲ αὐτὴ τὴν συνάντησι γίνεται ἡ μεταμόρφωσι ἑνὸς ἀνθρώπου πού ὅλα τὰ χρόνια του τὰ ἐζησε μέσα στὴν ἀδικία, πού δὲν ἀντέδρασε στὴν ἐλκτικὴ δύναμι τοῦ εὐκόλου πλουτισμοῦ καὶ πού μόλις εἶδε τὸν Ἰησοῦ καὶ ἄκουσε ὅτι θὰ μείνῃ στὸ σπίτι του, ἔλαβε ἀποφάσεις πού εἶναι πιά ἐκπληκτικὲς, γενναῖες καὶ θεάρεστες. Εἶχε λοιπὸν δίκιον πού «ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν», γιατί ἀπὸ τὴν συνάντησι αὐτὴ ἄρχισε ἡ μετάβασι ἀπὸ τὴν ἁμαρτία στὴν ἀρετὴ, ἀπὸ τὸν θάνατον στὴ ζωὴ. Ἀντικρούζοντας τὸ ἐρευνητικὸ βλέμμα τοῦ Κυρίου ἐνοιωσε τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ νὰ τὸν περιβάλλῃ καὶ ἀντελήφθῃ ὅτι βρίσκεται πλέον στὸ δρόμον γιὰ τὴν σωτηρία του. Ἐκπληκτοὶ οἱ ἄνθρωποι παρακολουθοῦν τὴν ἐξέλιξιν τῆς σωτηρίας ἑνὸς ἀρχιτελώνῃ. Δὲν πιστεύουν στὰ αὐτιά τους ἀκούοντάς τον νὰ δηλώνῃ «τὰ μισὰ ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα μου, τὰ μοιράζω στοὺς φτωχοὺς. Καὶ ἂν σὲ κάτι κάποιον ἀδίκησα τὸ ἀνταποδίδω τετραπλάσια». Τῆς σωτηρίας προηγεῖται ἡ ἔμπρακτι μετάνοια καὶ ἡ ἀποκατάστασι τῆς ἀδικίας. Ἡ ἔμπρακτι μετάνοια εἶναι προῖον βαθειᾶς αὐτομεψίας, εἰλικρινοῦς αὐτοελέγχου καὶ θαρραλέας μὰ καὶ ἀξιοπρεποῦς θλίψεως γιὰ τὴν ἁμαρτωλότητά μας.

Ποιὸς χριστιανὸς δὲν θὰ ἐπιθυμοῦσε νὰ νοιώσῃ τὴ χαρὰ καὶ τὴν ἱκανοποίηση ποὺ παρέχεται μὲ τὴν ἔμπρακτῃ μετάνοια. Μετανοῶ σημαίνει ὅτι ἀποφασίζω νὰ ἀλλάξω τρόπο σκέψεως, ἐνεργειῶν, τρόπο ζωῆς. Καὶ ἀκόμα μὴπως, ναί, ἀποκηρῦσω τὴν ἁμαρτία, ἀλλὰ στὴν πράξῃ συντηροῦμαι μὲ τὴν ἀδικία; Μήπως ἐνῶ ἀναγνωρίζω ὅτι εἶπα ψέματα, ἀφήνω ἐξαπατημένο τὸν φίλο μου; Μήπως ἐνῶ λυπᾶμαι γιὰτὶ ἔπεσα στὸ ἁμάρτημα τῆς συκοφαντίας, ἀφήνω συκοφαντημένο τὸ θῦμα μου. Ἄν συμβαίῃ κάτι τέτοιο, τότε δὲν ὑπάρχει ἔμπρακτῃ μετάνοια. Αὐτὸ λέγεται καὶ εἶναι ὑποκριτικὴ ἐξαγόρευση ἁμαρτιῶν ἀπὸ συνήθεια ἢ ἀπὸ ἀόριστο φόβο. Τότε δὲν ἰσχύουν γιὰ μᾶς τὰ λόγια τοῦ Σωτῆρος. «Σωτηρία ἐγένετο...», ὅπως πανηγυρικὰ συνέβη λόγω τῆς ἔμπρακτῃς μετάνοιάς του μὲ τὸν Ζακχαῖο.

Ἀδελφοί, ὁ ἄνθρωπος εἶναι πλασμένος γιὰ νὰ ἀναζητῇ τὸν Θεό. Εἶναι μακάριοι ὅσοι τὸν ἀναζητοῦν, ἀλλὰ πιὸ εὐτυχισμένοι εἶναι ὅσοι τὸν ἀνακαλύπτουν.

Ἐμεῖς «θέλουμε ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν»; Τὸν ἀναζητᾶμε; Ξέρουμε τρόπους γιὰ νὰ τὸν ἀνακαλύψουμε; Ὁ Κύριος ἀγαπᾷ νὰ συναντάει τοὺς ἀνθρώπους, ἰδιαίτερος ὅμως στοὺς τόπους προσευχῆς. Ἐκεῖ θὰ τὸν ἀνακαλύψουμε. Προσευχόμενοι θὰ ἀπολαμβάνουμε τὴν γλυκύτητα τοῦ Νυμφίου τῆς Ἐκκλησίας. Μεταλαμβάνοντας τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα Του γενόμαστε τὴν ἀπερίγραπτῃ χαρὰ τῆς παρουσίας καὶ κοινωνίας Του. Ὁ Ζακχαῖος ἀξιώθηκε «ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν» μὲ τὰ σωματικὰ μάτια. Ἐμεῖς μπορούμε ὄχι μόνο νὰ τὸν βλέπουμε καὶ νὰ τὸν ἀγγίζουμε, ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν κοινωνοῦμε. Ὁ Ζακχαῖος τὸν δέχθηκε γιὰ λίγες στιγμὲς κάτω ἀπὸ τὴν στέγῃ τοῦ σπιτιοῦ του. Ἐμεῖς τὸν δεχόμαστε μόνιμα στὴν ψυχὴ μας μὲ τὴν Θεία Κοινωνία. «Μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας» (Ματθ. 28, 20), ἔχει διακηρύξει. Στὴν περίπτωση τοῦ Ζακχαῖου ὑπῆρξε συκομοριὰ γιὰ τὴν ἀναρρίχηση. Ἐδῶ ὑπάρχει τὸ δένδρο τῆς πίστεως καὶ τὸ θυσιαστήριο τῆς ἀγάπης. Ἀδελφοί μου, τὸ «σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ γέγονεν» δὲν τὸ εἶπε ὁ Κύριος, οὔτε ὅταν ὁ Ζακχαῖος ἠθέλησε νὰ τὸν δεῖ οὔτε ὅταν ἀνέβηκε στὴ συκομορέα καὶ τὸν ἔβλεπε οὔτε ὅταν τὸν φιλοξένησε σπῖτι του. Ἡ σωτηρία πραγματοποιήθηκε, ὅταν ὁ Ζακχαῖος ἐτέλεσε τὴν ἀρετὴ, ὅταν δηλαδὴ ἐλέησε καὶ ἐπέστρεψε τὰ κλαπέντα. Ὅχι ὅταν ἄκουγε τὸν Ἰησοῦ, ἀλλὰ ὅταν ἐφάρμοσε τὰ λόγια τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἐπετέλεσε τὸ καλό.

Τὸ καλὸ καὶ τὴν ἀρετὴ ἃς ἐπιτελοῦμε καὶ ἐμεῖς καὶ τότε «Σωτηρία ἡμῶν καὶ τοῦ οἴκου καὶ τῶν οἰκογενειῶν ἡμῶν θὰ γίνει».